

Datum van inontvangstneming : 10/01/2014

Zaak C-623/13

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

28 november 2013

Verwijzende rechter:

Conseil d'État (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

17 juli 2013

Verzoekende partij:

Ministre de l'Économie et des finances

Verwerende partij:

Gérard de Ruyter

FRANSE REPUBLIEK

MINISTRE DU BUDGET, DES COMPTES PUBLICS, DE LA FONCTION
PUBLIQUE ET DE LA REFORME DE L'ÉTAT / Gérard de Ruyter

IN NAAM VAN HET FRANSE VOLK

geeft

de Conseil d'État, rechtsprekend in bestuursgeschillen

(omissis)

Gezien – 1 – (omissis) het cassatieberoep van de ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État, (omissis); verzoekt de ministre aan de Conseil d'État om vernietiging van het arrest van de cour administrative d'appel de Marseille (omissis) van 15 oktober 2009, waarbij laatstgenoemde rechterlijke instantie, na het arrest van het tribunal administratif de Marseille van 13 februari 2006 houdende afwijzing van het verzoek van De Ruyter tot vrijstelling van premies voor de algemene sociale bijdrage, voor de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld, en voor de sociale heffing van

2 %, waaraan hij was onderworpen in de jaren 1997 tot en met 2000 in verband met zijn inkomsten uit Nederland, gedeeltelijk te hebben vernietigd, De Ruyter heeft vrijgesteld van premies over lijfrenten onder bezwarende titel die hij had ontvangen uit Nederlandse bron;

Gezien – 2 – (omissis) het cassatieberoep van de ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État, (omissis); verzoekt de ministre aan de Conseil d'État om vernietiging van het arrest (omissis) van 1 juli 2010, waarbij de cour administrative d'appel de Marseille, na de arresten van 8 maart 2007, 2 december 2008 en 15 september 2009 van het tribunal administratif de Nîmes te hebben vernietigd, De Ruyter heeft vrijgesteld van de premies voor de algemene sociale bijdrage, voor de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld, voor de sociale heffing en voor de aanvullende bijdrage bij die **[Or. 2]** heffing, waaraan hij was onderworpen in de jaren 2001 tot en met 2004 wegens zijn lijfrenten onder bezwarende titel uit Nederlandse bron;

(omissis)

Gezien het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap, met name artikel 39 ervan;

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met name artikel 267 ervan;

Gezien verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971;

(omissis)

- 1 Overwegende dat de cassatieberoepen van de ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État (omissis) **[Or. 3]** gelijksoortige vragen bevatten; dat deze vragen dienen te worden gevoegd teneinde in één uitspraak te worden afgedaan;
- 2 Overwegende dat krachtens artikel 1600-0 C van de code général des impôts (Franse algemene belastingwet), in de versie die van toepassing is in de in geding zijnde belastingjaren, natuurlijke personen die in Frankrijk hun fiscale woonplaats hebben, onderworpen zijn aan een „contribution sociale généralisée sur les revenus du patrimoine” (CSG) (algemene sociale bijdrage die wordt geheven over op inkomsten uit vermogen) over het nettobedrag dat in aanmerking wordt genomen voor de vaststelling van de inkomstenbelasting over de in dat artikel opgesomde inkomsten uit vermogen, waartoe onder meer behoren de „rentes viagères constituées à titre onéreux” (lijfrenten onder bezwarende titel); dat krachtens de artikelen 1600-0 G en 1600-0 H van diezelfde wet deze personen ook onderworpen zijn aan een „contribution au remboursement de la dette sociale” (CRDS) (bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld), over diezelfde inkomsten; dat krachtens artikel 1600-0 F bis van de wet, in de toen geldende versie, deze personen bovendien onderworpen zijn aan een „sociale heffing” van

2 % over deze inkomsten, alsook, sedert 1 juli 2004, krachtens artikel L. 14-10-4 van de code de l'action sociale et des familles (Franse wet inzake maatschappelijk welzijn en gezin), aan een aanvullende bijdrage van 0,3 %; dat deze „bijdragen” en „heffing” moeten worden aangemerkt als „belastingheffingen” in de zin van het nationale recht.

- 3 Overwegende dat, blijkens aan de feitenrechters onderworpen stukken in het dossier, De Ruyter, die zijn woonplaats heeft in Frankrijk en directeur is van de Nederlandse vennootschap Vermeer Verenigde Bedrijven BV, over de jaren 1997 tot en met 2004 aangifte heeft gedaan van inkomsten bestaande in salaris, inkomsten uit roerend vermogen, bedrijfs- en handelwinsten en lijfrenten onder bezwarende titel uit Nederlandse bron, uitgekeerd door verzekeringsmaatschappijen, en ten aanzien waarvan De Ruyter niet heeft opgegeven dat zij afkomstig waren uit de eerdere vorming van vermogen waaraan zijn werkgever had bijgedragen; dat hij onderworpen is geweest aan premies voor de algemene sociale bijdrage, voor de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld, voor de sociale heffing van 2 %, en voor de aanvullende bijdrage van 0,3 % bij die heffing, wegens met name lijfrenten onder bezwarende titel uit Nederlandse bron die gedurende die periode aan hem waren uitgekeerd en die de fiscus heeft aangemerkt als inkomsten uit zijn vermogen; dat de cour administrative d'appel de Marseille hem bij arrest van 15 oktober 2009 voor de jaren 1997 tot en met 2000, en bij arrest van 1 juli 2010 voor de jaren 2001 tot en met 2004 ontheffing heeft verleend van premies over deze lijfrenten; dat de ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État verzoekt (omissis) om vernietiging van het arrest van 15 oktober 2009 waarbij uitspraak is gedaan over de premies waaraan De Ruyter was onderworpen wegens lijfrenten onder bezwarende titel die hij had ontvangen uit Nederlandse bron en (omissis) om vernietiging van het arrest van 1 juli 2010;
- 4 Overwegende dat het destijds geldende Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap niet voorzag in algemene criteria voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de lidstaten ter zake van de afschaffing van dubbele belasting binnen de Europese Unie; dat hieruit volgt dat de cour administrative d'appel, door te oordelen dat het feit dat lijfrenten onderworpen zijn aan de litigieuze belastingheffingen afbreuk doet – alleen al doordat deze inkomsten reeds het voorwerp zijn geweest van belastingheffingen van dezelfde aard in Nederland – aan het in artikel 39 van dat Verdrag (thans artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) neergelegde beginsel van vrij verkeer van werknemers, zonder te onderzoeken of de door de Europese Gemeenschap genomen specifieke maatregelen de aan de orde zijnde situatie van dubbele belastingheffing beoogden te beëindigen, in beide bestreden arresten blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting; dat hieruit volgt dat, zonder dat de andere middelen van het cassatieberoep hoeven te worden onderzocht (i) het arrest van 15 oktober 2009 moet worden vernietigd voor zover daarbij aan De Ruyter ontheffing is verleend van de premies die, voor de jaren 1997 tot en met 1999, zijn geheven over de lijfrenten onder bezwarende titel die hij had ontvangen uit

Nederlandse bron en (ii) het arrest van 1 juli 2010 in zijn geheel moet worden vernietigd;

- 5 Overwegende dat in de in casu aan de orde zijnde omstandigheden (omissis) de zaken ten gronde dienen te worden beslecht aan de hand van de onderhavige cassatieuitspraak;
- 6 Overwegende dat uit hetgeen is gezegd in punt 4 volgt dat wanneer specifieke door de communautaire autoriteiten genomen maatregelen om een einde te maken aan deze situatie van dubbele belastingheffing ontbreken, het enkele, door verzoeker aangevoerde, feit dat de litigieuze inkomsten ook al voorwerp van belastingheffing zijn geweest in Nederland niet volstaat om aan te nemen dat afbreuk wordt gedaan aan het beginsel van vrij verkeer van werknemers dat is neergelegd in het destijds geldende artikel 39 van het Verdrag tot instelling van de Europese Gemeenschap;
- 7 Overwegende evenwel dat verzoeker betoogt dat de litigieuze belastingheffingen in strijd zijn met artikel 13 van de verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, aangezien hij ingevolge deze verordening, als werknemer in Nederland, valt onder de Nederlandse socialezekerheidsregeling;
- 8 Overwegende dat de verordening van de Raad van 14 juni 1971 betrekking heeft op wettelijke socialezekerheidsregelingen; dat, volgens artikel 13 ervan, in de versies die toepasselijk zijn op de in geding zijnde belastingjaren, de werknemers waarop de verordening van toepassing is „slechts aan de wetgeving van één enkele lidstaat [zijn] onderworpen”; dat wanneer zij hun werkzaamheden uitoefenen op het grondgebied van een lidstaat op hen de wetgeving van die lidstaat van toepassing is, zelfs indien zij op het grondgebied van een andere lidstaat wonen;
- 9 Overwegende dat om, met het oog op de beslechting ten gronde van de onderhavige zaken, de reikwijdte van het in artikel 13 van de verordening van 14 juni 1971 neergelegde beginsel dat inzake sociale zekerheid slechts één wetgeving toepasselijk is, te kunnen beoordelen, moet worden bepaald of de algemene sociale bijdrage die wordt geheven over inkomsten uit vermogen, de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld die wordt geheven over diezelfde inkomsten, de sociale heffing van 2 %, en de aanvullende bijdrage van 0,3 % bij die heffing, rechtstreeks en nadrukkelijk verband houden met bepaalde takken van sociale zekerheid die worden genoemd in artikel 4 van de verordening van de Raad van 14 juni 1971 en derhalve vallen binnen de werkingssfeer van die verordening;
- 10 Overwegende, enerzijds, dat deze heffingen bijdragen aan de financiering van de Franse verplichte socialezekerheidsregelingen; dat de algemene sociale bijdrage

die wordt geheven over inkomsten uit vermogen bijdraagt aan de financiering van prestaties bij ziekte, gezinsbijslagen, niet op premiebetaling berustende prestaties bij ouderdom en prestaties die zijn verbonden met afhankelijkheid; dat de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld wordt ingevorderd ten behoeve van de Caisse d'amortissement de la dette sociale (fonds bestemd voor het aanvullen van de tekorten van de sociale zekerheid); dat de sociale heffing van 2 % wordt ingevorderd ten behoeve van de Caisse nationale d'allocations familiales (fonds bestemd voor de ouderdomsverzekering van werknemers en dat, ten slotte, de aanvullende bijdrage van 0,3 % is bestemd voor de Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (nationaal solidariteitsfonds voor zelfstandigen); **[Or. 5]**

- 11 Overwegende anderzijds, dat hoewel het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bij twee arresten, gewezen op 15 februari 2000 in de zaken C-34/98 en C-169/98, Commissie/Frankrijk, heeft geoordeeld dat de algemene sociale bijdrage en de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld – aangezien zij betrekking hebben, zoals in casu ook het geval is, op inkomsten uit arbeid en vervangende inkomsten en aldus deels in de plaats komen van de socialezekerheidsbijdragen en vallen binnen de werkingssfeer van de verordening van 14 juni 1971 – de in de onderhavige gedingen aan de orde zijnde heffingen enkel worden geheven over inkomsten uit vermogen van een bijdrageplichtige, onafhankelijk van elke beroepsactiviteit, actueel of in het verleden, van laatstgenoemde; dat zij bovendien geen enkel verband houden met het recht op een prestatie die, of een voordeel dat, wordt verstrekt krachtens een socialezekerheidsregeling, en om die reden worden aangemerkt als belastingheffingen en niet als socialezekerheidsbijdragen in de zin van de nationale constitutionele en wetgevende bepalingen;
- 12 Overwegende dat derhalve de vraag rijst of fiscale heffingen over de inkomsten uit vermogen, zoals de sociale bijdrage over inkomsten uit vermogen, de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld over diezelfde inkomsten, de sociale heffing van 2 % en de aanvullende bijdrage bij die heffing, alleen al vanwege het feit dat zij bijdragen aan de financiering van de Franse verplichte socialezekerheidsregelingen, rechtstreeks en nadrukkelijk verband houden met bepaalde takken van sociale zekerheid die worden genoemd in artikel 4 van de verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en derhalve vallen binnen de werkingssfeer van die verordening;
- 13 Overwegende dat deze vraag beslissend is voor de beslechting van de voor de Conseil d'État aanhangige gedingen; dat de vraag ernstige moeilijkheden oplevert; dat de vraag bijgevolg overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie moet worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie en dat de uitspraak op de cassatieberoepen van de ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État moet worden opgeschort totdat het Hof van Justitie uitspraak zal hebben gedaan;

DE NAVOLGENDE BESLISSING:

Artikel 1: Het arrest van de cour administrative d'appel de Marseille van 15 oktober 2009 wordt vernietigd voor zover daarbij aan De Ruyter ontheffing is verleend van de premies die, voor de jaren 1997 tot en met 1999, zijn geheven over de lijfrenten onder bezwarende titel die hij had ontvangen uit Nederlandse bron.

Artikel 2: Het arrest van de cour administrative d'appel de Marseille van 1 juli 2010 wordt vernietigd.

Artikel 3: de uitspraak op de cassatieberoepen van de ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État wordt opgeschort totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak zal hebben gedaan over de volgende vraag: „houden fiscale heffingen over inkomsten uit vermogen zoals de sociale bijdrage over inkomsten uit vermogen, de bijdrage aan de afbetaling van de sociale schuld over diezelfde inkomsten, de sociale heffing van 2 % en de aanvullende bijdrage bij die heffing, alleen al vanwege het feit dat zij bijdragen aan de financiering van de Franse verplichte socialezekerheidsregelingen, rechtstreeks en nadrukkelijk verband met bepaalde takken van sociale zekerheid die worden genoemd in artikel 4 van [Or. 6] de verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en vallen zij derhalve binnen de werkingssfeer van die verordening?”

(omissis)

Beslist tijdens de zitting van 17 april 2013 (omissis)

Voorgelezen ter openbare terechtzitting op 17 juli 2013.

(omissis)